

[Helle Degn]

erfaringer fra kvindeåret, forstået på den måde, at der direkte har vist sig resultater af »året«, og at mange af os indirekte fik nogle impulser, som vi bærer i os, og som vil omsætte sig i ændringer i den måde, vi indretter os på.

Derfor er det også min opfattelse, at børnearåret vil hjælpe os til, at vi sammen kan ændre holdning til børns vilkår. Samfundet ændres jo ikke radikalt, fordi vi har et børnear. Men det kan være medvirkende til, at vor opmærksomhed skærpes i dette spørgsmål.

Jeg vil afslutte med at understrege, at børnene er vores fælles fremtid. Børnene er åbne, nysgerrige og videbegærlige, og det er vores forpligtelse at sørge for de bedst mulige betingelser, således at den gamle sandhed om, at voksne faktisk er børn, der bare er blevet ældre, men dog stadig børn, kan realiseres.

Vi sidder i dag med en viden om, at de første år af et menneskes liv i høj grad bestemmer udviklingen senere hen. Det skal være mit håb, at det bliver børnenes og ikke alle mulige andres interesser, der gang på gang får fortrinsret, når vi skal træffe beslutninger og tilrettelægge de fysiske, materielle og økonomiske rammer om vore børns tilværelse.

Voigt (FP):

Som i forgårs, i går, i dag, i morgen, i overmorgen, i næste uge, i børnearåret siger fremskridtspartiet, at børnene er forældrenes, ikke samfundets. Fremskridtspartiet har nu som før fuld tillid til, at danske forældre giver deres børn trivsel, livsudfoldelse og en ordentlig opdragelse.

I det normale tilfælde er erfaringen, at jo mere det offentlige blander sig, jo højere råber børnene: vi vil have, vi forlanger, vi kræver. En sådan forlange- og krævementalitet er usund for børnene; derfor siger fremskridtspartiet til det offentlige: hold fingrene fra børnene også i børnearåret.

Mette Madsen (V):

Det internationale børnear skal være et do-it-yourself-år sådan at forstå, at man ikke har arrangeret en stor kongres på internationalt plan, men har overladt til de enkelte lande, hvordan man ville få det mest mulige ud af børnearåret, og vi har her i Danmark

gjort det ved at decentralisere opgaverne, lægge det ud i foreninger, amter og kommuner, og vi vil med interesse følge, hvad man rundt omkring får ud af disse arrangementer og aktiviteter, og derigennem måske blive inspireret til en opfølgende indsats fra folketings side.

Børnearåret har et dobbelt sigte, for det første at sætte fokus på børnenes forhold i de underprivilegerede lande og for det andet at sætte fokus på børns opvækstvilkår her i landet.

Hvad angår u-landssiden, har statsministeren gjort opmærksom på den løbende direkte indsats, men jeg mener, det er vigtigt at understrege, at vi meget nøje må følge med i, om disse penge bliver brugt rigtigt, lytte til erfaringer og indtryk fra danskere, der bor i områderne, og fra de kolleger her i tinget, der med mellemrum besøger de forskellige bistandsprojekter.

Det burde være en menneskeret, en ret for alle børn at have mad, klæder og husly, og når disse elementære behov er dækket, da at lære at læse og skrive, adgang til almen undervisning bør være en rettighed for alle børn. Jeg vil her gerne pege på de initiativer, UNESCO har taget i anledning af børnearåret.

Men skulle jeg sætte et ord over børnearåret, så skulle det være ordet tryghed. Det ord kan simpelt hen ikke overvurderes i forbindelse med børns opvækst. For børn i u-landene kan trygheden meget nemt rystes ikke blot af fattigdom, men også af de krigs- og naturkatastrofer, der truer de elementære livsbetingelser. Disse ting er vore børn lykkeligt forskånet for, men det gør det desværre ikke til en given ting, at de så lever i tryghed, skønt det at skabe tryghed går som en rød tråd igennem alle vore intentioner, både når vi lovgiver, og når vi centralt og lokalt udbygger vort velfærdssamfund.

For det første ønsker vi nok alle at give børnene så gode startmuligheder, som det er økonomisk og på andre måder muligt, og vi kan ved lovgivning sætte ind med svangerskabsundersøgelser, gode fødselsforhold, barselorlov, børneinstitutioner, skolepasningsordninger, men vi kan ikke lovgive om, at børn bør have et ordentlig morgenmåltid, før de går hjemmefra, og at de bør have en rar og sund madpakke med.

Hvad angår trafikken, som jo også både fru Inger Stilling Pedersen og fru Helle Degn